Zaparkoval jsem na prostorném parkovišti, čapnul batůžek, karimatku na sezení a vyrazil za trousícími se návštěvníky. Cesta arboretem byla úžasná, plná krásných stromů a kvetoucích křovin s omamnou vůní - přiznám se, to jsem ještě nezažil - jedním slovem Nádhera. Jak jsem se blížil, začaly se přilehlé travnaté plochy rojit postavenými stany a prostranství před areálem zaparkovanými auty sandrab my new leather mask kapel a pořadatelů. Hned po vstupu mne uvítal pořadatel a dal mi
Chvojník
- takový menší zpěvník, do kterého jednotliví interpreti vložili písničku nebo dvě - aby si ji publikum mohlo s nimi zazpívat. Prostorný amfiteátr si mne okamžitě získal a profesionálně zhotovené pódium jakbysmet. Ihned jsem se začal poohlížet po volné lavičce - naštěstí jich bylo necelou hodinku před zahájením programu ještě dost.
Zbyl tedy čas na kávu.

Stánků s občerstvením bylo dostatek, mne si na první pohled získala Kafekára. Výborné Laté přišlo vhod a hned odvedle voněly uzené dobroty. Prošel jsem se tedy ještě po horní části, okukoval stánky se sladkými dobrotami, s vínem s etiketou Žalmana z vinařství Bočko, a také mne zaujala obrovská mísa pečených brambor se zeleninou, hned vedle rožnícího se vepřového. Dokonalá harmonie. :) Koupil jsem si zatím jen červenou limču a jal se pomalu usednout, neboť se za chvíli začínalo. Velmi mile mne překvapilo, že se kouřilo pouze nahoře u stánků, takže jsme se na lavičkách v hledišti obešli bez čoudu. To už jsem si začal zaznamenávat plusové bodíky - a to se ještě nezačalo hrát. Moderátoři mne překvapili - **Míru Ošance**
znám z občasného hostování ve skupině Mrakoplaš, ale
Blanku Prudilovou
jsem nemohl nikam zařadit. Tato dáma si však získala mé sympatie profesionálním nástupem a vtipnými hláškami.

No, a pak už se začalo muzicírovat. Po skvěle sehraném bluegrassu od **Nové sekce** vystoupili moji oblíbenci, kapela
Strunovrat
. Petr Šotta společně s Ivanem Kurtevem (produkční festivalu) a Petrem Novotným (Žalman a spol.) pokřtili nové cédéčko s názvem
Na křídlech...

. Hraní
Nezmarů
jsem si vážně užil - byla to paráda poslouchat kapelu, která nás provází světem folku, country a trampské písně již (považte!) čtyřicátýprvní rok! Další vystoupení bylo netradiční, ale o to zajímavější zpestření festivalu.
Corale
- pěvecký sbor gymnázia Žamberk - by na takové akci čekal málokdo. Svým vystoupením však dokázali, že si i zde jejich písně našly svoje místo - ať již s doprovodem Nezmarů, samotného
Víti Troníčka
, či vlastního hudebního tělesa. Poté zahrála
Klára Vytisková
, mladá zpěvačka z Prahy, autorka krásných textů a melodií, za doprovodu
Miroslava Noska
. Kapela
Žalman & Spol.
dokázala strhnout celé publikum a spolu s ním zazpívat i několik písniček bez aparatury, když se vyskytly drobné technické problémy. Na závěr zahrála skupina
Marien
, která tento festival spolupořádá - a opravdu jsem si jejich vystoupení užil - prostě jejich muzika má v sobě něco... Asi vážně člověčího ducha, nevím, jak to nazvat, ale působí to krásně. Jejich písnička
Butch Cassidy a Sundance Kid
, kterou zahráli s hostováním
Honzy Kouby
, hrajícím na dobro, mě vážně dostala. Večer jsem se ještě chvíli zdržel na hraní u stánků s občerstvením a pak jel domů, plný krásných tónů a natěšený na to, co se bude hrát zítra.

V sobotu o půl jedenácté jsem zaparkoval bez problémů na téměř stejném místě jako v pátek - místa bylo dost. Káva u oblíbené Kafekáry to jistila a už jsem usedal - to už proběhlo přivítání a začínala hrát kapela **Cross Country**. Po nich vystoupila **Terrakota** a pak **Kofe@Vlna**, aby přišla řada na moji favoritku
Pavlínu Jíšovou
s
Bababandem
. Holky nezklamaly, prostě paráda, jako vždycky. :)
Petr Římský a Misitu
zahráli velmi příjemný folk s prvky šansonu, jazzu a blues, následoval blok písniček od
Hlubokého nedorozumění
a pak už jsem se těšil na

Žambochy
, protože jsem je nikdy naživo neslyšel. Přiznám se však, že mne jejich vystoupení neoslovilo. Takže pauza na oběd - výtečné brambory se zeleninou (ovšem mohly být levnější), kus masa z grilu (to mohlo být propečenější) a k tomu pivečko (tomu se nedalo vytknout nic). Duo **Groove y** byla zajímavá vložka dvou mladých pánů, kteří nacvičili písně od Simona & Garfunkela a Beatles. Protože však zpívali pouze v angličtině, kterou tak dobře jako oni neovládám, jen jsem si s nimi pobroukal pár známých melodií. Kapela
SemTam
zahrála nádherně a osobně jsem byl naprosto unesen výkonem
Luboše Marka
- už dlouho jsem neviděl a neslyšel tak bravurní housle! Poté vystoupila skupina
Kapky
a nastala malá slavnostní chvilka, kdy natěšené publikum (a já samozřejmě s ním) přivítalo
Karla Plíhala
. Parádní vystoupení - Karel byl perfektní jako vždycky, co ho pamatuju, jen ho mohl zvukař pustit trochu hlasitěji. Ale nejspíš už to nešlo a tak jsme všichni tiše seděli a lapali každé Karlovo slůvko, ať už zpívané, nebo veršem pronesené. Škoda, že vystoupení proložila nepřízeň počasí - bouřka a déšť. To se naštěstí později uklidnilo. Následně zahrála poslechově příjemná skupina
Přístav
z Brna a pak již očekávaní
Hop trop
áci, hrající již čtyřicátou sezónu - opět balzám pro moji duši. No, a třešničkou na dortu, jak se tak říká, byla hvězda folklórního nebe -
Hradišťan s Jiřím Pavlicou
.
Modlitba za vodu
nezklamala a vůbec to bylo nádherné.

Úplný závěr pak zpestřili všichni organizátoři, v čele s **Marien**, houpavou písničkou - srandičkou, při které i publikum zpívá a pohybuje se dle pokynů kapelníka Víti Troníčka. Byla to fajn legrace, po které jsme se s hezkým pocitem a příslibem dalšího ročníku rozloučili. Na večerní hraní jsem už nezůstal, jelikož se do mě dala vážně zima po těch mokrých přeháňkách. Při odjezdu mě ale uvnitř stále hřála muzika.

A shrnutí?
Festival **Folkové Chvojení** si za deset let své existence vybudoval nádhernou přátelskou atmosféru. Dostatek pořadatelů se staral o informovanost, spokojenost a pohodlí návštěvníků i

vystupujících, a sami návštěvníci se k sobě chovali velmi ohleduplně a vstřícně. Matky tak brzy nacházely zatoulané děti, zapomenuté zubní protézy svoje majitele, ve frontách na pochutiny nikdo nepředbíhal a v amfiteátru se lidi dokázali poskládat tak, aby si jich sedlo co možná nejvíc. A že lavičky nestačily? To jen svědčí o oblíbenosti festivalu, ke kterému si čím dál tím víc lidí nachází cestu, stejně jako do jejich uší i srdcí prima muzika.
Ta člověčí. **Folkové Chvojení, 14. - 15.června 2019, Vysoké Chvojno u Holic**